

'Ranomi gaat voor goud!'

▲ Netty Kromowidjojo reist binnenkort dochter Ranomi achterna richting Londen. Foto: Peter Wassing

VROUWEN EN SPORT

DAGBLAD SERIE

Voor de sportzomerserie Vrouwen en Sport interviewt verslaggeefster Kimm Jeltema vandaag Netty Kromowidjojo, de moeder van zwemster Ranomi Kromowidjojo. In Londen hoopt Ranomi een gouden medaille te behalen op de 100 meter vrije slag.

Door Kimm Jeltema

Sauwerd De thuishaven van de Kromowidjojo's ligt in het Groningse Sauwerd. Al op jonge leeftijd bleek Ranomi talent te hebben voor zwemmen. "Ranomi was vier jaar oud toen ze haar zwemdiploma A en B behaalde. Ze had totaal geen vrees voor het water, vond het heerlijk om te zwemmen. Ik ben zelf zweminstructrice geweest, en haar broer zwom ook, dus ze heeft het niet van een vreemde. Ranomi was groot en sterk voor haar leeftijd, het zwemmen ging haar makkelijk af. Toen ze een jaar of zes was wilde ze mee doen aan wedstrijden. Sinds die tijd staat ons leven in het teken van het zwemmen. Ik bracht haar overal waar ze naar toe moest. Nu ze in Eindhoven woont hebben mijn man en ik het wat rustiger gekregen, al doen we nog veel voor haar. Het is de afgelopen jaren snel gegaan. In 2005 waren we met het gezin op vakantie in Barcelona. Het WK zwemmen werd daar gehouden en we kochten kaartjes om bij dit gigantische evenement te zijn. De sfeer was overweldigend. Stel je toch eens voor... zeiden we tegen elkaar. En drie jaar later stond Ranomi er zelf. Ongelofelijk.

Samen met mijn man Rudi, onze zoon Chjanoy en een goede vriendin van Ranomi vertrek ik binnenkort naar Londen. In tegenstelling tot de vorige Olympische spelen weten we nu al dat we voor alle wedstrijden kaarten hebben. Elke sporter 'krijgt' tijdens deze spelen drie kaarten, voor familie en vrienden. Al is dat 'krijgen' relatief hoor, we betalen gewoon het volle pond. Sinds september vorig jaar weten we al dat Ranomi mee doet, we hebben ons in alle rust kunnen voorbereiden. In Beijing was dat wel even anders. Toen hadden we voor alle wedstrijden twee kaarten bemachtigd -vanuit het NOC*NSF kregen we geen kaarten- waardoor we niet allemaal tegelijk naar de wedstrijden konden. Uiteindelijk kochten we ter plekke nog kaarten bij, maar we zijn blij dat het nu allemaal al geregeld is. We moeten er bij zijn als ze die gouden medaille gaat winnen! Als dat lukt zal het voor ons allemaal een heel bijzonder moment zijn en ook Ranomi

wil dat met ons alle vier delen.

Net zoals bij andere belangrijke evenementen hebben we tijdens de Spelen niet veel contact. Ranomi belt ons als ze ons nodig heeft en als ze ons wil ontmoeten komen we naar het hotel. Tijdens de Spelen kan dat trouwens niet, want niemand mag het dorp in of uit. Het klinkt als een gevangenis, maar het heeft alles te maken met gevaar voor besmetting, verkeerd eten en natuurlijk doping. Of ik het erg vind dat we haar niet kunnen zien? Nee hoor, ze is er voor één doel en dat is goud. Daarvoor moet alles wijken. Dat weet ik, en dat weet ze zelf ook. Omdat ik zie dat Ranomi er geen moeite mee heeft, heb ik dat ook niet. Als er iets is, kan ze ons bellen. We bellen haar nooit tijdens een toernooi, want je weet niet of je op een ongelegen moment belt. Sommige ouders bellen heel vaak, ik kan me voorstellen dat dat erg veel energie kost voor de sporters. We houden ons gewoon op de achtergrond.

Ik kijk het meeste uit naar de 100-meter vrije slag, daarop is ze gewoon de snelste. Maar de 50-meter vrije slag gaat inmiddels ook heel erg goed, daar maakt ze ook kans op een gouden plak. En met de estafetteploeg is ze ook heel erg snel, dus wie weet. Het bijzondere aan de estafetteploeg is dat deze meiden al vijf jaar bij elkaar zijn. Het is een unicum. Dat ze deze Spelen weer samen zwemmen en kans maken op goud, dat is heel bijzonder.

Hoewel de spelen dit jaar dichterbij zijn, voelen ze verder weg dan in 2008. Ranomi woonde toen nog thuis en we maakten alles mee in de voorbereiding. Nu ze in Eindhoven woont, is dat toch anders. In Beijing was alles heel goed georganiseerd. De schema's sloten goed op elkaar aan en alles was prima te bereizen. In Londen zal dat waarschijnlijk anders zijn. De Spelen vinden op verschillende locaties in de stad plaats en daardoor is iedereen de hele tijd van hot naar her aan het reizen. Er is ons al geadviseerd om zeker rekening te houden met twee of drie uur extra reistijd in de stad, omdat het er erg druk zal zijn. We gaan op tijd uit het hotel elke dag. Ik zit liever anderhalf uur te wachten voordat de deur van het zwembad open gaat, dan dat ik één minuut van de wedstrijd mis! We zijn nog nooit in Londen geweest en we gaan bijna twee weken heen. Ik heb gehoord dat het een leuke stad is, dus we gaan allemaal uitstapjes maken.

Of ik er wel van kan slapen dat mijn dochter straks moet presteren op de Olympische Spelen? Nou, ik moet er niet te veel bij nadenken, want anders word ik zenuwachtig. Ranomi is een hele nuchtere meid die precies weet wat ze wil en in Londen is dat goud. Daarvoor gaat ze er heen, niet meer en niet minder. Het is leuk om bepaalde trekken van mezelf in haar terug te zien nu ze ouder wordt. Maar Ranomi is veel extremer dan ik in bepaalde dingen. Dat moet ook wel als ze voor goud wil gaan!"